

Зоран Милошевић*

Институт за политичке студије у Београду

МАРКС И ЕНГЕЛС О СЛОВЕНИМА**

Сажетак

О Марксовој и Енгелсовој мржњи према Словенима постојало је мноштво података и то од људи који су лично познавали творце марксизма, али су током постојања СССР-а и СФР Југославије скривани од јавности. Ради се, углавном, о искуствима руских револуционара који су се скривали од прогона царске владе на територији Западне Европе и истовремено били следбеници Маркса и Енгелса. Такав је био, на пример, Александар Херцен, али и лидер и теоретичар светског анархистичког покрета, Михаил Бакуњин који је у више наврата хтео „да почупа браду Марксу“, када је овај на сусретима, посебно на различитим социјалистичким конгресима, настојао, не само да оспори његове ставове, него да га и омаловажи као човека због његовог националног порекла (називао га је „презреним и проклетим Словеном“).

Бројни историчари сматрају да се извори расизма Маркса према Русима и Словенима налазе у његовом пореклу. Наиме, право име Маркса, који се родио у богатој породици јеврејског адвоката Хенриха Маркса, који је живео у Рајнској области Немачке јесте Мордехај Леви. Његови преци су у Немачку дошли «негде из Русије» и имали су хазарско порекло. Хазарима је Русија уништила државу (Хазарски каганат), због њихове

* Научни саветник, редовни професор теоријске социологије

** Рад је настао у оквиру научног пројекта „Демократски и национални капацитети политичких институција Србије у процесу међународних интеграција“ (179009), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

невероватне агресивности и сталних напада ради пљачке и одвођења Руса у робље, које су продавали на пијацама робова у Централној Азији и на Блиском истоку. Хазари су се разбежали по Русији, али од тада гаје невероватну и систематску мржњу према Русима. Мржњу су одржавали и ширили рабини међу Хазарима-Јеврејима, а немачки историчари су дошли до доказа да је Марксова породица такође била „носилац хазарских митова о Русији“, као злобној антисемитској држави, где се погроми над Јеврејима догађају скоро сваки дан. Према тим схватањима, Руси и Русија нису имали право на постојање.

Највише злобе према Русима Маркс је сконцентрисао у свом познатом раду „Тајна дипломатска историја XVIII века“, који је у Русији објављен тек у време перестројке 1989. године. Књига је утемељена на миту да постоји тајни план Петра Великог (кога је овај добио од Џингис-кана) да Русија освоји свет. Наука је доказала да такав план не постоји, као и то да је овај мит изградио Наполеон да би оправдао свој напад на Русију. У време писања поменуте антируске књиге, Маркс је ово знао, али је ипак користио ову пропаганду за свој рад.

У том контексту, Маркс је пружио допринос развоју расизма теоријом о «контрареволуционарним и неисторијским народима» која је постала као део идеологије «марксистичке револуционарне нетрпељивости», а која је била усмерена и према Јужним Словенима, а нарочито Србима, због доприноса у спасавању Аустро-Угарске империје, револуционарне 1848. године.

Кључне речи: Карл Маркс, Фридрих Енгелс, марксизам, словенофобија, русофобија, србофобија, комунизам, Словени.

Култ Маркса и Енгелса је још до недавно био жив у свим словенским државама, док је њихова теорија узета од комунистичких партија (прво Русије, а потом и других) за извођење социјалистичких револуција. Поред тога, прва револуција на основу учења Маркса и Енгелса извршена је 1917. у највећој словенској држави, а потом је на различите начина допрла и до Јужних Словена. У време (пост)револуције

тежиште је било на социјалним питањима и правима радника. И заиста, када се покуша вредновати поредак настао у СССР-у на основама учења марксизма можемо констатовати значајан поправак социјалног положаја становништва, при чему се испред свих социјалних мера без оградe може поставити ознака «први пут у људској историји». Совјетски режим је био пример брзе и успешне модернизације, а она је послужила и другим државама и народима као образац.¹ Омогућена је вертикална мобилност, тј. човек из најнижих слојева могао је се попне до врха социјалне лествице, остварен је невероватан економски раст, уведено осмочасовно радно време, бесплатно и обавезно школовање, бесплатно лечење, годишњи одмор итд., што је све срушено разбијањем прве социјалистичке државе 26. децембра 1991. године. Од тада сви Закони о раду бележе тенденцију смањења права радника.²

1. ХАЗАРСКО ПОРЕКЛО МАРКСА И ФОРМУЛИСАЊЕ «РЕВОЛУЦИОНАРНЕ НЕТРПЕЉИВОСТИ ПРЕМА СЛОВЕНИМА»

Међутим, претходно речено, представља само један у низу аспеката марксизма. Следећи је однос оснивача марксизма (Маркса и Енгелса) према Словенима. Да иронија буде већа, најбројнији и први следбеници њиховог учења су били словенски народи о којима Маркс и Енгелс не само да нису имали лепо мишљење, него су их буквално речено – мрзели! Посебно Русе и Србе.³ Према Ивану Миладиновићу творци научног социјализма патолошки су били опседнути панславизмом, делећи народе у Европи на две врсте. Наш народ убрајали су у мале, револуционарно «нужно закржљале», и то без праве историје.⁴ Неки аутори ову чињеницу доводе

1 Борис Юльевич Кагарлицкий, *Марксизм*, Введение в социальную и политическую теорию, URSS, Москва, 2017, стр. 205.

2 Опширније: Зоран Милошевић, Шта је СССР дао својим грађанима?, *Печат*, бр. 449, 9. Децембар 2016, стр. 36 – 38.; Упор. Рустем Вахитов, Национална држава или држава-цивилизација, у зборнику *Где ти је држава, Каине?*, Центар академске речи, Шабац, 2015, стр. 253 – 262.

3 Карл Маркс: «СЛАВЯНЕ - РАКОВАЯ ОПУХОЛЬ ЕВРОПЫ». Nov. 5th, 2017, <https://lunin812.livejournal.com/609369.html>.

4 Иван Миладиновић, Зашто Маркс и Енгелс нису волели Србе?, *Вечерње новости*, 22. март 2015.

у везу са Марксовим хазарско-јеврејским пореклом. Током постојања СССР-а и СФР Југославије ова чињеница је скривана и уклањана из њихових сабраних дела, односно посебних књига. Бројни западни историчари сматрају да је мржња према Словенима (посебно Русима) која је манифестована код Адолфа Хитлера позајмљена од Маркса.⁵

О Марксовој и Енгелсовој мржњи према Словенима постојало је мноштво података и то од људи који су лично познавали творце марксизма, али су током трајања СССР-а и СФР Југославије скривани од јавности. Ради се, углавном, о искуствима руских револуционара који су се скривали од прогона царске владе на територији Западне Европе и истовремено били следбеници Маркса и Енгелса. Такав је био Александар Херцен, творац опозиционог часописа «Колоколъ» („Звоно“). Херцен је био позван на један митинг посвећен међународном радничком покрету, али се томе супротставио лично Карл Маркс. О овом догађају сам Херцен пише: „Маркс је рекао да ме не познаје, тако да он према мени нема никакав лични однос, али је сматрао довољним то што сам Рус и да ће, на крају, ако Организациони комитет не искључи мене, он, сам Маркс, иступити из њега. Сва та мржња Маркса била је чисто платонистичка...“⁶ У Сабраним делима Маркса могу се наћи чланци у којима Херцена назива „Гадни Московљанин“ и човек са „отровном руско-калмишком крвљу“. Из других иступања оснивача марксизма (њих такође спомиње Херцен) јасно је да су они мрзели Русе због свог „дивљаштва и заосталости“ и одрицали су им права да чак размишљају о социјалистичком учењу.⁷ Када је Херцен у свом револуционарном часопису објавио превод знаменитог „Манифеста Комунистичке партије“ Маркса и Енгелса, поступак је изазвао неверицу и презир, а Енгелс је овај чин (под)ценио као „пуку књижевну радозналост“.

Понашање Маркса и Енгелса према словенским револуционарима неретко је изазивало забуну код руских револуционара. Знаменити лидера и теоретичара светског

5 Карл Маркс: «СЛАВЯНЕ - РАКОВАЯ ОПУХОЛЬ ЕВРОПЫ». Nov. 5th, 2017, <https://lunin812.livejournal.com/609369.html>.

6 Исто.

7 Исто.

анархистичког покрета, Михаила Бакуњина, који је у више хтео „да почупа браду Марксу“, када је овај на сусретима, посебно на различитим социјалистичким конгресима, настојао, не само да оспори његове ставове, него да га и омаловажи као човека због његовог националног порекла (називао га је „презреним и проклетим Словеном“).

Бројни историчари сматрају да извори расизма Маркса према Русима и Русији леже у његовом пореклу. Наиме, право име Маркса, који се родио у богатој породици јеврејског адвоката Хенриха Маркса, који је живео у Рајнској области Немачке, јесте Мордехај Леви.⁸ Међутим, његови преци су у Немачку дошли «негде из Русије» и имали су хазарско порекло.⁹ Хазарима је Русија уништила државу (Хазариски каганат), због њихове невероватне агресивности и сталних напада ради пљачке и одвођења Руса у робље, које су продавали на пијацама робова у Централној Азији и Блиском истоку.¹⁰ Хазари су се разбежали по Русији, али од тада гаје невероватну и систематску мржњу према Русима.¹¹ Мржњу су одржавали и ширили рабини међу Хазарима-Јеврејима, а немачки историчари су дошли до доказа да је Марксова породица такође била „носилац хазарских митова о Русији“, као злобној антисемитској држави, где се погроми над Јеврејима догађају скоро сваки дан. Према тим схватањима, Руси и Русија нису имали право на постојање.¹²

Додатни подстицај словенофобији (русофобији и србофобији) Маркс и Енгелс су добили после 1848. године када је Европу захватио талас револуција, које замало нису

8 Сатанизм Карла Маркса. «Тайна» комунизма. <https://nampuom-pycy.livejournal.com/149449.html>

9 О оцу Маркса на руској википедији може се наћи, између осталог, следеће: Хенрих Маркс родио се као Хершел Леви Мордехај (Herschel Levi Mordechai) у породици Маркса Леви Мордехаја (Marx Levi Mordechai, 1746—1804, родио се у Постолопрти) и Еве Лвов (Eva Lwow, 1757—1823). Његов отац био је трирски рабин, а то су касније постали и његов старији брат Самуел (1775—1828). Његова мајка је такође била из рабинске породице. Види: https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D0%B0%D1%80%D0%BA%D1%81_%D0%93%D0%B5%D0%BD%D1%80%D0%B8%D1%85

10 Године 964. Нове ере, руски кнез Свјатослав разбио је Хазарски каганат.

11 О овој теми одлично расуђује и Татјана Грачова, *Невидимая хазария*, Издательство «Зерна», Рязань, 2008. стр. 63, 176. Татјана Грачева, *Света Русија против Хазарије*, Алгоритми геополитике и стратегије тајних ратова светске закулесе, «Света Русија», Београд, 2009.

12 Карл Маркс: «СЛАВЯНЕ - РАКОВАЯ ОПУХОЛЬ ЕВРОПЫ». Nov. 5th, 2017, <https://lunin812.livejournal.com/609369.html>.

уништиле Аустро-Угарску империју, у којој су метеж изазвали револуционарни Мађари. У помоћ Аустрији су дошли Јужни Словени (Срби) који су повели борбу са мађарским националистима, али и војска царске Русије (имали су савезнички уговор о помоћи у случају било каквих револуција).

У писму од 20. маја 1863. године Енгелс обавештава Маркса да марљиво учи српски и чита «сабране песме Вука Стеф. Караџића», те да му је српски лакши од било ког другог словенског језика. Читање тих истих српских народних песама подстакло је чувеног немачког писца Хердера на закључке о великој вредности народне културе и народног духа који је у њима садржан и изазвало одушевљење великог Гетеа и славне браће Грим. То одушевљење пренело се и на сав културни свет и за Србе и српску ствар придобило европско јавно мњење. Међутим, код Енгелса - ништа од свега тога. Иако је добро познавао српску историју и знао колико Срби упорно чувају своју историјску свест, он је у свему томе видео, готово исто као и данашња немарксистичка Европа, само продужену руску руку и ништа више. Зато ће, заједно са Марксом, Србе убрајати у мале, закржљале, «нужно контрареволуционарне» народе, без историје и историјске свести, чија је једина историјска мисија да нестану у олуји светске револуције, коју су њих двојица проповедали.¹³

Мало је рећи да су Маркс и Енгелс били бесни због свега тога. Маркс је тада написао чланак пун мржње у коме је Словене назвао „контрареволуционарном расом и рак раном Европе“. О Јужним Словенима написао је следеће: „Балкан је прелепа територија и има несрећу да је насељена различитим расама и националностима о којима је тешко рећи која је од њих најспособнија за прогрес и цивилизацију“. Но, Маркс и Енгелс су се више устремили на Русију као центар словенског света. Енгелс је поетски клицао: „У Европи има само једна алтернатива: да се потчинимо варварским оковима Словена

13 Иван Миладиновић, Зашто Маркс и Енгелс нису волели Србе?, Вечерње новости, 22. март 2015. Кнеза Михаила Маркс и Енгелс презриво су називали «обичном руском креатуром», а књаз Милош за њих је био «стари штићеник аустријских реакционара». Срби су спадали у народе које је «ток историје немилосрдно згазио», па су за њих били пре «отпадак народа» него права нација. Енгелс је чак једном приликом ускликнуо да са Словенима (који су издали револуцију) треба да буде «неумољива борба на живот и смрт» и то борба «до истраге» која подразумева и «безобзирни тероризам». Ова Енгелсов позив тако ће претходити Хитлеровој наредби «сто за једно»!

или да дефинитивно порушимо центар ове непријатељске снаге – Русију“.¹⁴

Када су оснивачи марксизма 1849. прешли у Лондон стекли су одличну могућност да изразе своје словенофобске погледе и идеје. Осниваче марксизма у Лондону је издржавао лист „Слободна штампа“, заправо труст који је организован новцем енглеске владе за вођење тоталног информативног рата са непријатељима Британске империје. Русија је, наравно, заузимала почасно место међу британским непријатељима. Русофобија је достигла врхунац код оснивача марксизма током Кримског рата (1854 – 1856) када је на Русију напала читава коалиција западних држава на челу са Енглеском и Француском (плус Османска империја).¹⁵ Маркс и Енгелс су у чланцима писаним са препознатљивом страшћу позивали да се овај рат преобрати у „свету борбу европских нација против Русије“ (интересантно је да је под истом паролом и Хитлер ратовао против Совјетског Савеза). Маркс је буквално заклињао Европљане: „Кронштад и Петербург неопходно је уништити... Без Одесе, Кронштада, Риге и Севастопоља, са еманципованом Финском и непријатељском армијом на капијама престонице... шта ће бити са Русијом? Гигант без руку, без очију, који има могућност да порази своје противнике тежином свог трупа“.

2. КОРИШЋЕЊЕ НАПОЛЕОНОВЕ ПРОПАГАНДЕ ПРОТИВ РУСИЈЕ ОД СТРАНЕ МАРКСА

Управо у ово време, на страницама британске штампе, Маркс је иступио са објавом његовог познатог рада „Тајна дипломатска историја 18. века“, која је у Русији објављена тек у време перестројке 1989. године. Може се рећи да је то био прави русофобски историјски манифест. Међу првим пасусима је и овај: «Московија је васпитана и израсла из

14 Карл Маркс: «СЛАВЯНЕ - РАКОВАЯ ОПУХОЛЬ ЕВРОПЫ». Nov. 5th, 2017, <https://lunin812.livejournal.com/609369.html>

15 После пораза Русије на Париској конференцији 1856. победници су приморали Моксву да прихвати стварање Румуније, од Влашке и дела Молдавије, „ради геополитичког раздвајања Јужних и Источних Словена“. О овоме видети у: Зоран Милошевић, Извори румунске политике, у зборнику: *Анатомија румунске политике*, Приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2017, стр. 13 . 27.; Такође чланке Свјатослав Мазур, Румунија – држава – паразит створена по канонима древног Рима, у зборнику *Румунија и румунизација Срба*, приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2018, стр.. 70 – 76.

ужасне и гнусне школе монголског ропства. Чак и после свог ослобођења Московија је наставила да игра улогу роба који је постао господин. На крају, Петар Велики је искомбиновао политичко искуство монголског роба са гордим стремљењем монголског властелина, којему је Џингис-кан поверио план освајања света». Данас знамо да је идеју о Петру Првом као «наследнику» монголских ханова Маркс позајмио из једног историјског фалсификата званог «Завештање Петра Великог», где је наводно изложен тајни план Руса о освајању света. Још за време Марксовог живота било је познато да је ово «Завештање» фалсификат који су написали саветници Наполеона Бонапарте 1811. године, који су тражили разлог да нападну на Русију, али да све изгледа као «заштита европске цивилизације». О овом (не)делу Маркса имамо (и) сведочанство Владимира Мединског, који је у библиотеци «Митови о Русији», објавио књигу «О руској опасности и тајном плану Петра I»¹⁶ са намером да укаже на Наполеона као творца савремене русофобије. Поглавље „Митологија Наполеона Бонапарте“ почиње следећом анегдотом из 60-их година XX века: „Карл XII, Хитлер и Наполеон посматрају војну параду на Црвеном тргу. – Да сам имао ове ракете, говори Хитлер, ал’ бих потпрашио Русе испод Стаљинграда. – Да сам имао овакве тенкове, говори Карл, ал’ бих потпрашио Петра испод Полтаве. – А да сам ја имао „Правду“, говори Наполеон“ нико у Европи не би знао да сам побегао из Русије“.

Анегдота је врло умесна, јер сведочи да је Наполеон заправо зачетник политичко-војне пропаганде у савременом смислу. Наполеон је свакодневно међу својим војницима спроводио политичку агитацију и у ту сврху је у почетку издавао билтене (недељно) у форми новина. Након тога је седмично објављивање билтена свео на мањи број, тачније само пред важне битке, али се, ипак, брзо формирала читава серија, тј, накупио се значајан број ових билтена. Ова пракса је имала велики успех, тако да имамо серије из 1804, 1806-1807, 1809, 1812. и чак и из 1813. године.

Наполеон је по правилу сам диктирао текстове билтена, које су касније уређивали његов секретар или начелник штаба.

16 Владимир Мединский, *О русской угрозе и секретном плане Петра I*, ОЛМА, Медиа групп, Москва, 2015, стр. 60 – 114.

Најуспешнији билтени су потом прерађивани у плакате који су лепљени по зидовима градова и села. Године 1811. Наполеон је наредио Александру Бертјеу да сакупи све билтене и објави их као књигу. У билтенима је тумачена историја и актуелни догађају у интересу Француске и Наполеона. У сваком случају, у Наполеоновим рукама се нашао моћан пропагандни апарат.¹⁷ Апарат који је сам смислио и створио и који је од њега створио живу легенду.

Између осталог, Наполеонова пропаганда је Французима наметала идеју посебне мисије и непобедивости француске армије са њим на челу. У Наполеоново време само су му две армије наносиле поразе – Британска и Руска. Уз то, ове две државе су градиле све боље односе.¹⁸ Управо 1812. Наполеон је добио неочекиваноог савезника – САД-е, које су 18. јуна 1812. објавиле рат Великој Британији, тако да ова није могла помоћи Русији. Да би оправдао свој поход на Русију Наполеон је формирао „мит о примитивној и агресивној Русији која жели да покори свет“. Срж антируске пропаганде, тј. теза да је Џингис-кан оставио Петру Великом план о освајању света први је формулисао аустријски дипломата Јохан Корб,¹⁹ али је главне идеје своје пропаганде Наполеон позајмио од пољских русофоба и терористе М. Сокољницког, који је творац овог «Завештања», које је 1797. објавио као брошуру, а у њој је пропагирао идеју да Русија мрзи Европу. На његову брошуру тада нико није обратио пажњу, али када је Наполеон испланирао напад на Русију било му је потребно оправдање. Поновним објављивањем ове брошуре Наполеон је започео припрему европског јавног мњења за напад на Русију.²⁰ Наука је овај период расветлила и доказала је да није постојао никакав план Џингис-кана, као ни Петра Великог о освајању света, па тако ни Европе. Међутим, Марксу то није сметало да настави тамо где је Наполеон стао. Другим речима, Маркс се никада није оградио од своје русофобске књиге, нити било ког антисловенског и антируског текста и до краја живота је исповедао русофобију.²¹

17 Исто, стр. 64.

18 Исто, стр. 81.

19 Иоганн Корб, *Дневник путовања у Московљу (1698-1699)*. Санкт Петербург, 1906.

20 Владимир Мединский, *О русској угрози и секретном плане Петра I*, стр. 85.

21 Кристијан Ј. Раковски, *Црвена симфонија*, Београд (1987), стр. 45. Наводи да су не само

Интересантно је да у сабраним делима Карла Маркса објављиваним у Совјетском Савезу није било ове књиге, књиге у којој је заправо анализирао руску историју. Марксова «Тајна дипломатија XVIII века» је у Русији објављена тек 1989. Наравно, одмах се поставља питање шта је написао да су у СССР-у избегли да је објаве? У овој књизи Маркс је свео Русију на «Московију, која је крваво блато монголског ропства, а не сурова слава епохе Нормана». Према Марксу, Русија није водила сопствену политику, него монголске Хорде. У четвртом поглављу споменуте књиге Маркс пише: «Московија је васпитана и израсла у ужасној и гнусној школи монголског ропства. Она је ојачала захваљујући томе што је постала виртуоз у подношењу ропства. После свог ослобођења Московија је наставила да буде роб, који је постао господин. После свега, Петар Велики је ујединио искуство монголског ропства са поносним тежњама монголског властелина, коме је Џингис-кан поверио свој план освајања света... На исти начин како је поступила са Златном хордом, сада Русија поступа са Западом. Да би завладала над Монголима Московија је морала да се татаризује. Да би постала владар над Западом, мора да се цивилизује... оставши робом, тј. суштина ове политике је у томе да Русима даје спољни изглед цивилизованости да би украли технику западних народа, али да се притом не заразе њиховим идејама».

Маркс је, у том контексту, дао свој допринос развоју расизма теоријом о «контрареволуционарним и неисторијским народима», која је постала део идеологије «револуционарне нетрпељивости». Смолин не види разлику између марксистичке русофобије и револуционарног расизма од идеологије национал-социјалиста (нациста), јер је резултат и једне и друге идеологије био исти.

Године 1865., предлажући Лондонској конференцији нацрт програма за Женевски конгрес Интернационале (Међународног другарства радника), Маркс је у делу «Међународна политика» поставио само једно питање: «О неопходности уништења московијског утицаја у Европи путем остварења права нација на самоопредељење и обнову Пољске на демократским и социјалним основама». Јасно се види да је

Маркс, него и Херцен и Хајне контролисани од Ротшилда.

говорећи о праву на самоопредељење Маркс имао у виду само Пољску, али не ради ње, већ ради уништења «московитског утицаја у Европи» (како много говори тај подругливи појам «московитски»). На Конгресу је поменуто питање усвојено као тачка 9: «Московијска опасност за Европу и обнова независности Пољске».

3. ЕНГЕЛСОВА СЛОВЕНОФОБИЈА

Ни Енгелс није заостајао за својим другом Марксом у словенофобији. У чланку «Револуција у Мађарској» пише: «У приближавајућем светском рату са лица земље ће ишчезнути, не само реакционарне класе и династије, него и цели реакционарни народи. И то ће бити прогрес». У чланку «Демократски панславизам» Енгелс даље пише: «На сентименталне фразе о братству, које нама стижу од најконтрареволуционарних нација Европе ми одговарамо: мржња према Русима била је и наставља бити њихова прва револуционарна страст, са временом револуција ова мржња се проширила на Чехе и Хрвате и само уз помоћ најодлучнијег тероризма против ових словенских народа можемо заједно са Пољацима и Мађарима заштити револуцију од опасности. Ми сада знамо где су сконцентрисани непријатељи револуције: у Русији и у словенским областима Аустрије. И никакве фразе или приче о недефинисаној демократској будућности ових држава не требају да нас спрече да се према нашим непријатељима односимо као према непријатељима».

Енгелс је чак покушао да заснује теорију војног похода на Москву, која би омогућила европским савезницима да избегну грешке Наполеона током рата 1812. године. Оба оснивача марксизма имала су пријатељску преписку са пољским терористом Теофилом Лапинским, који је јавно позивао на истребљење руског народа: појединачним убиствима или да се протера „као дивља звер“ иза Урала у сибирски снег.

4. ЗАКЉУЧАК

На крају, можемо рећи да су оснивачи марксизма били отворени апологети русофобије и словенофобије, о чему

сведоче и чланци Маркса о Русији: «Ослонац светске реакције», Претња слободном човечанству», «Јединствени узрок постојања милитаризма у Европи» и «Последње резерве и становита леђа уједињеног деспотизма у Европи». Када су за време Балканског рата 1877-1878. Турци почели да беспошtedно убијају Бугаре и када је чак и премијер Велике Британије Вилијам Гледстон протестовао против ових зверстава, Маркс, који је у то време живео у Лондону, прогласио је Гледстона руским агентом, а турска зверства «руском измишљотином».²² «Само име Руси је узурпирано од Московљана. Руси нису Словени, не припадају чак ни индоевропској раси. Они су дошљаци, које треба протерати иза Дњепра... Ја бих желео да овај поглед постане провладавајући међу Словенима».²³

Комунистичке партије су доследно примениле главне идеје Маркса и Енгелса, па су и Руси и Срби из комунизма изашли не само државотворно осакаћени (са умањеним територијама и асимилованим делом становништва), него и са дубоким поремећајем система (политичких, религиозних и других) вредности које ови народи немају, а чије враћање на стазе ових истинских вредности захтева поприлично време. Нарочито код Срба код којих су Маркс и Енгелс имали статус полубогова, у небеса су их узносили и они који их никада нису читали. Певало се: «Не верујем у небеса но у Маркса и Енгелса». А оно што су они писали о Србима гурано је под тепих. Просто је несхватљиво да Срби тако некритички «заволе» оне који су отворено писали о њима с омаловажавањем и пакошћу, констатује, с правом, Иван Миладиновић.²⁴

Литература

Вахитов Рустем, Национална држава или државацивилизација, у зборнику: *Где ти је држава, Каине?*, Центар академске речи, Шабац, 2015.

Грачева Татьяна, Невидимая хазария, Издательство «Зерна», Рязань, 2008.

22 Александр Николаевич Крутов, «Русский Дом», №11, 2016 г.

23 К. Маркс, Ф. Энгелс, Сочинения, том 31, Москва, 1963.

24 Иван Миладиновић, Зашто Маркс и Енгелс нису волели Србе?, Вечерње новости, 22. март 2015.

Грачова Татјана, Света Русија против Хазарије, Алгоритми геополитике и стратегије тајних ратова светске закулисе, «Света Русија», Београд, 2009.

Кагарлицкий Борис Юльевич, *Марксизм, Введение в социальную и политическую теорию*, URSS, Москва, 2017.

Корб Иоганн, Дневник путешествия в Московию (1698-1699). Санкт Петербург, 1906.

Крутов Александр Николаевич, «Русский Дом», №11, 2016 г.

Маркс Карл, «СЛАВЯНЕ - РАКОВАЯ ОПУХОЛЬ ЕВРОПЫ». Nov. 5th, 2017, <https://lunin812.livejournal.com/609369.html>

Маркс К. Энгелс, Ф., Сочинения, том 31, Москва, 1963.

Мединский Владимир, О русской угрозе и секретном плане Петра I, ОЛМА, Медиа групп, Москва, 2015.

Милошевић Зоран, Шта је СССР дао својим грађанима?, *Печат*, бр. 449, 9. децембар 2016.

Милошевић Зоран, Извори румунске политике, у зборнику: *Анатомија румунске политике*, Приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2017.

Миладиновић Иван, Зашто Маркс и Енгелс нису волели Србе?, *Вечерње новости*, 22. март 2015.

Раковски Кристијан Ј., *Црвена симфонија*, Београд (1987).

Свјатослав Мазур, Румунија – држава – паразит створена по канонима древног Рима, у зборнику: *Румунија и румунизација Срба*, приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2018.

Сатанизм Карла Маркса, «Тайна» комунизма. <https://namruom-rycu.livejournal.com/149449.html>.

Zoran Milosevic**MARX AND ENGELS ABOUT SLAVS****Resume**

Marx and Engels's hatred against Slavs has been documented in numerous cases by the people who personally knew the founders of Marxism, but they were hidden from the public during the existence of the USSR and the SFR Yugoslavia. These documents consists mostly of the experiences of Russian revolutionaries who were hiding from the persecution of the imperial government in the territory of Western Europe and who were, at the same time, followers of Marx and Engels. For example, such was the case with Alexander Herzen, but also with Mikhail Bakunin, the leader and theoretician of the world anarchist movement, who repeatedly wanted to "pluck the beard out of Marx's face", when Marx, at the meetings of the First International and at various socialist congresses, tried not only to dispute his viewpoints, but also to disparage him as a person because of his national origin (Marx called him "a despised and damned Slav").

Numerous historians find the roots and reasons for Marx's racism against the Russians, as well as the Slavs in general, in Marx's origin. Namely, the real name of Karl Marx, who was born into a wealthy Jewish family to Heinrich Marx, a Jewish lawyer who lived in the Rheinland area of Germany, was Mordecai Levy. His ancestors came to Germany "somewhere from Russia" and were of Khazar origin. Russia destroyed the Khazar state (Khazar Khanate), because of their straining aggression and constant attacks for robbery and abduction of Russians into slavery, which they sold at slave markets in Central Asia and the Middle East. Hazaras were scattered throughout Russia, but have, since then, grown an incredible and systematic hatred of Russians. Their hatred was maintained and spread among the Khazar Jews by their rabbis, and German historians came to the conclusion that Marx's family was also "the bearer of Khazar myths about Russia", as a malicious anti-Semitic country, where pogroms against Jews occurred almost every day. According to such viewpoints of

the Khazar Jews, the Russians and Russia did not have the right to exist.

Most of his malice towards the Russians, Marx comprised in his famous work “The Secret Diplomatic History of the 18th Century”, which have not been published in Russia until the time of Perestroika in 1989. The book is based on the myth that there is a secret plan of Peter the Great (which rests on the ideas of Genghis Khan), according to which Russia should conquer the world. Scientific studies have proved that such plan does not exist, and that this plan was actually a myth created by Napoleon to justify his attack on Russia. At the time of writing this anti-Russian book, Marx knew this, but, nevertheless, decided to use it for propaganda purposes of his work.

In this context, Marx gave his contribution to the development of racist ideas by his theory of “counterrevolutionary and non-historical nations”, which became part of the ideology of “Marxist revolutionary intolerance” that was directed towards the South Slavs, especially against the Serbs for their contribution in the preservation of the Austro-Hungarian Empire, during the revolutionary 1948.

Keywords: Karl Marx, Friedrich Engels, Marxism, Slavophobia, Russophobia, Serbophobia, communism, Slavs.